

بسم الله الرحمن الرحيم

مقاله با موضوع

روایات فضایل زیارت امام حسین علیه السلام

فصل اول

اهمیت زیارت امام حسین علیه السلام

۱- خیرخواهی خداوند

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِهِ الْخَيْرَ قَذَفَ فِي قَلْبِهِ حُبَّ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ حُبَّ زِيَارَتِهِ وَ مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِهِ السُّوءَ قَذَفَ فِي قَلْبِهِ بُغْضَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ بُغْضَ زِيَارَتِهِ

امام صادق علیه السلام فرمودند: هرکسی که خداوند خیرش را بخواهد، حب امام حسین علیه السلام و حب زیارتش را در قلب او می اندازد و هر که را خداوند بدیش را بخواهد، بغض نسبت به امام حسین علیه السلام و بغض زیارت آن حضرت را در قلب او می اندازد. (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۴۹۶)

۲- حسرت در روز قیامت

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع مَا مِنْ أَحَدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا وَهُوَ يَتَمَنَّى أَنَّهُ زَارَ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ ع لَمَّا يَرَى لَمَّا يُصْنَعُ بِزُورٍ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ مِنْ كَرَامَتِهِمْ عَلَى اللَّهِ

از امام صادق علیه السلام روایت شده: هیچ کس نیست در روز قیامت مگر اینکه آرزو می کند ای کاش امام

حسین علیه السلام را زیارت کرده بودم آن هنگامی که می بیند که با زوار امام حسین علیه السلام چه می کنند،
چقدر نزد خداوند مورد کرامت واقع می شوند. (وسائل الشیعه / ج ۱۴ / ص ۴۲۴)

۳- زیارت خداوند

عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الرُّضَا ع قَالَ مَنْ زَارَ قَبْرَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع بِشَطِّ الْفُرَاتِ كَمَنْ زَارَ اللَّهَ فَوْقَ عَرْشِهِ
امام رضا علیه السلام فرمودند: هر کس اباعبدالله علیه السلام را کنار شط فرات زیارت کند، مانند کسی است که
خداوند را در بالای عرش زیارت کرده است. (تهذیب الأحکام ج : ۶ ص : ۴۶)

۴- همسایگی با اهل بیت (علیهم السلام)

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ فِي جِوَارِ نَبِيِّهِ وَ جِوَارِ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ فَلَا يَدَعُ زِيَارَةَ الْحُسَيْنِ ع
امام صادق علیه السلام فرمودند: هر که می خواهد در جوار پیامبرش (صلی الله علیه وآله) و جوار امام علی علیه
السلام و حضرت فاطمه (علیها السلام) باشد، زیارت امام حسین علیه السلام را رها نکند. (وسائل
الشیعه / ج ۱۴ / ص ۴۲۵)

۵- زیارتی بهتر از حج

عَنْ ابْنِ أَبِي يَغْفُورٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ وَاللَّهِ لَوْ أَنِّي حَدَّثْتُكُمْ فِي فَضْلِ زِيَارَتِهِ لَتَرَكْتُمُ الْحَجَّ رَأْسًا وَ مَا حَجَّ أَحَدٌ
وَيَحْكُ أَوْ مَا عَلِمْتُ أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ اتَّخَذَ كَرِبَلَاءَ حَرَمًا أَمِنًا مُبَارَكًا قَبْلَ أَنْ يَتَّخِذَ مَكَّةَ حَرَمًا قَالَ ابْنُ أَبِي يَغْفُورٍ قَدْ
فَرَضَ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ حَجَّ الْبَيْتِ وَ لَمْ يَذْكُرْ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع قَالَ وَ إِنْ كَانَ كَذَلِكَ فَإِنَّ هَذَا شَيْءٌ جَعَلَهُ اللَّهُ
هَكَذَا أَوْ مَا سَمِعْتُ قَوْلَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ع إِنَّ بَاطِنَ الْقَدَمِ أَحَقُّ بِالْمَسْحِ مِنْ ظَاهِرِ الْقَدَمِ وَ لَكِنَّ اللَّهَ فَرَضَ هَذَا عَلَى
الْعِبَادِ أَوْ مَا عَلِمْتُ أَنَّ الْإِحْرَامَ لَوْ كَانَ فِي الْحَرَمِ كَانَ أَفْضَلَ لِأَجْلِ الْحَرَمِ وَ لَكِنَّ اللَّهَ صَنَعَ ذَلِكَ فِي غَيْرِ الْحَرَمِ

از امام صادق علیه السلام روایت شده: به خدا قسم، اگر در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام با شما سخن
می گفتم، قطعاً، حج را به طور کلی رها می کردید، و هیچکدام از شما حج نمی رفت، مگر نمی دانی که خداوند
سبحان قبل از اینکه مکه را حرم خود بگیرد، کربلا را حرم امن و مبارک خود گرفت، ابن ابی یعفور عرضه
داشت؛ خداوند حج بیت الله را بر مردم واجب نمود در حالی که ذکری از زیارت امام حسین علیه السلام نیاورد،

حضرت فرمودند: اگر چه این گونه است، چرا که این چیزی است که خداوند آن را چنین قرار داده است، آیا نشنیده ای کلام امیرالمومنین علیه السلام را که: همانا کف پا (باطن قدم) سزاوارتر به مسح کشیدن نسبت به روی پا می باشد، لیکن خداوند مسح ظاهر پا را بر بندگان واجب نموده است، آیا نمی دانی که احرام بستن اگر در حرم بود، بهتر می بود، لیکن خداوند احرام بستن را در غیر حرم مفروض نمود. (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۵۱۴)

فصل دوم

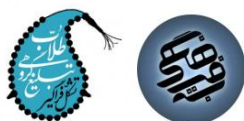
آثار و برکات زیارت امام حسین علیه السلام

۶- اگر مردم می دانستند...

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ قَالَ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي زِيَارَةِ الْحُسَيْنِ ع مِنَ الْفَضْلِ لَمَاتُوا شَوْقًا وَ تَقَطَّعَتْ أَنْفُسُهُمْ عَلَيْهِ حَسْرَاتٍ قُلْتُ وَ مَا فِيهِ قَالَ مَنْ زَارَهُ شَوْقًا إِلَيْهِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ حَجٍّ مُتَقَبَّلَةٍ وَ أَلْفَ عُمْرَةٍ مَبْرُورَةٍ وَ أَجْرَ أَلْفِ شَهِيدٍ مِنْ شُهَدَاءِ بَدْرٍ وَ أَجْرَ أَلْفِ صَائِمٍ وَ ثَوَابَ أَلْفِ صَدَقَةٍ مَقْبُولَةٍ وَ ثَوَابَ أَلْفِ نَسَمَةٍ أُريدَ بِهَا وَجْهُ اللَّهِ محمد بن مسلم از امام باقر علیه السلام روایت کرده: اگر مردم می دانستند، زیارت امام حسین علیه السلام چقدر فضیلت و ثواب دارد، به درستی که از شوق می مردند و نفس هایشان از روی حسرت بند می آمد. گفتیم: چقدر فضیلت دارد، حضرت فرمودند: هر کس امام حسین علیه السلام را زیارت کند از روی اشتیاقی که به او دارد، خدا برایش هزار حج مقبول و هزار عمره مبروره و اجر هزار شهید از شهداء بدر و اجر هزار روزه دار و ثواب هزار صدقه قبول شده و ثواب هزار بنده آزاد کردن که مراد از آن رضای خدا باشد، می نویسد. (وسائل الشیعه/ ج ۱۴/ص ۴۵۳)

۷- کمترین ثواب زائر کربلا

قَالَ أَبُو الْحَسَنِ مُوسَى عِ أَذْنَى مَا يُثَابُ بِهِ زَائِرُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع بِشَطِّ الْفَرَاتِ إِذَا عَرَفَ حَقَّهُ وَ حُرْمَتَهُ وَ وَلَايَتَهُ أَنْ يُغْفَرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا تَأَخَّرَ

—امام موسی بن جعفر علیه السلام فرمودند: کمترین آنچه از ثواب که به زائر اباعبدالله علیه السلام کنار نهر فرات داده می شود آنگاه که حق و حرمت و ولایت او را بشناسد، این است که آنچه از گناهان پیش فرستاده و بعداً می فرستد (گناهان گذشته و آینده او) آمرزیده می شود. (الکافی / ج ۴/ص ۵۸۲)

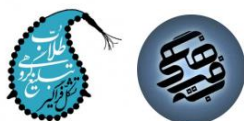
۸- استغفار اهل بیت (علیهم السلام) برای زائران

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ يَقُولُ إِنَّ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ عِندَ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَنْظُرُ إِلَى مَوْضِعِ مُعْسِكَرِهِ وَمَنْ حَلَّهٖ مِنَ الشُّهَدَاءِ مَعَهُ وَيَنْظُرُ إِلَى زُورَاهِ وَهُوَ أَعْرَفُ بِهِمْ وَبِأَسْمَائِهِمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِهِمْ وَدَرَجَاتِهِمْ وَمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَنْ أَحَدِكُمْ بَوْلَدَهُ وَإِنَّهُ لَيَرَى مَنْ سَكَنَهُ فَيَسْتَغْفِرُ لَهُ وَيَسْأَلُ آبَاءَهُ عَ أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لَهُ وَيَقُولُ لَوْ يَعْلَمُ زَائِرِي مَا أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ لَكَانَ فَرَحُهُ أَكْثَرَ مِنْ غَمِّهِ وَإِنْ زَائِرُهُ لَيَنْقَلِبُ وَمَا عَلَيْهِ مِنْ ذَنْبٍ

امام صادق علیه السلام فرمودند: همانا حسین بن علی علیهما السلام از نزد پروردگارش نگاه می کند به موضع اردوگاهش و محلی که شهدا با او قرار دارند و به زائرانش نیز نظر می اندازد، در حالی که ایشان به خوبی آنها را و نام هایشان و نام پدرانشان و درجات آنها و منزلت آنها را نزد خداوند، بهتر از احدی از شما نسبت به فرزندانش می شناسد، و به درستی که امام حسین علیه السلام می بیند چه کسی ساکن کربلا شده (جهت زیارت) و برای او استغفار می کند و از پدران بزرگوارش می خواهد برای او استغفار کنند و می فرماید: اگر زائر من می دانست، آنچه را که خداوند برای او مهیا نموده است شادی اش بیشتر از غمش می شد و همانا زائر امام حسین علیه السلام از زیارت برمی گردد در حالی که هیچ گناهی بر او باقی نمی ماند. (وسائل الشیعه / ج ۱۴/ص ۴۲۳)

۹- شادی دل اهل بیت (علیهم السلام)

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ... وَ لَوْ يَعْلَمُ الزَّائِرُ لِلْحُسَيْنِ عَ مَا يَدْخُلُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صِ مِنَ الْفَرَحِ وَ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِلَى فَاطِمَةَ وَ إِلَى الْأَئِمَّةِ عَ وَ الشُّهَدَاءِ مِنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ وَ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ مِنْ دُعَائِهِمْ لَهُ وَ مَا لَهُ فِي ذَلِكَ مِنَ الثَّوَابِ فِي الْعَاجِلِ وَ الْآجِلِ وَ الْمَذْخُورِ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ لِأَحَبِّ أَنْ يَكُونَ مَا تَمَّ دَارَهُ مَا بَقِيَ وَ إِنَّ زَائِرَهُ لَيَخْرُجُ مِنْ رَحْلِهِ

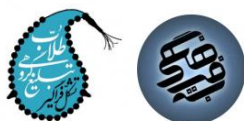
فَمَا يَقَعُ قَدَمُهُ عَلَى شَيْءٍ إِلَّا دَعَا لَهُ فَإِذَا وَقَعَتِ الشَّمْسُ عَلَيْهِ أَكَلَتْ ذُنُوبَهُ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ وَ مَا تُبْقِي الشَّمْسُ عَلَيْهِ مِنْ ذُنُوبِهِ شَيْئًا فَيَنْصَرِفُ وَ مَا عَلَيْهِ ذَنْبٌ وَ قَدْ رُفِعَ لَهُ مِنَ الدَّرَجَاتِ مَا لَا يَنَالُهُ الْمُتَشَحُّطُ فِي دَمِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ يُوَكَّلُ بِهِ مَلَكٌ يَقُومُ مَقَامَهُ وَ يَسْتَغْفِرُ لَهُ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الزِّيَارَةِ أَوْ يَمُوتَ أَوْ يَمُوتَ وَ ذَكَرَ الْحَدِيثَ بِطَوْلِهِ

—از امام صادق علیه السلام روایت شده: اگر زائر امام حسین علیه السلام می دانست به واسطه این زیارت که چقدر شادی و سرور بر رسول خدا (صلی الله علیه وآله) و بر امیرالمؤمنین علیه السلام و بر حضرت فاطمه (علیها السلام) و به شهدا از ما اهل بیت وارد می آید و اگر می دانست آنچه از دعای ایشان به واسطه زیارتش، هنگامی که برمی گردد و آنچه را که از ثواب در همین دنیا و در آخرت خواهد داشت و آنچه را که برای او پیش خداوند ذخیره شده است، هر آینه دوست می داشت که آنجا (کربلا) خانه اش می بود و همانا زائر امام حسین علیه السلام از این مسافرتش برمی گردد و گامش بر روی چیزی نمی آید مگر اینکه برای او دعا می کند و هنگامی که خورشید بر او می تابد، گناهانش را از بین می برد، همان طور که آتش هیزم را از می سوزاند، خورشید چیزی از گناهان او باقی نمی گذارند، پس برمی گردد در حالی که هیچ گناهی بر او نیست و برای او درجاتی رفیع خواهد شد که کسی که در خون خود، در راه خدا غوطه ور است بدان نمی رسد و فرشته ای به جای او موکل خواهد شد و برای او استغفار می کند، تا اینکه دوباره به زیارت برگردد، یا اینکه ۳ سال بگذرد یا تا وقتی که بمیرد. (مستدرک الوسائل/ج ۱۰/ص ۳۴۳)

۱۰- برکت در روزی و طول عمر

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ قَالَ مَرُّوا شِيعَتَنَا بِزِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَ فَإِنَّ إِيَّانَهُ يَزِيدُ فِي الرِّزْقِ وَ يَمْدُ فِي الْعُمُرِ وَ يَدْفَعُ مَدَافِعَ السُّوءِ وَ إِيَّانَهُ مُفْتَرَضٌ عَلَى كُلِّ مُؤْمِنٍ يُقَرُّ لَهُ بِالْإِمَامَةِ مِنَ اللَّهِ

—امام باقر علیه السلام فرمودند: شیعیان ما را به زیارت امام حسین علیه السلام امر کنید، چرا که زیارتش روزی را افزون می کند و عمر را طولانی می گرداند و بلاها و بدی ها را دفع می کند و زیارت کردن امام حسین علیه السلام بر هر مومنی که اقرار به امامت او از جانب خدا داشته باشد، واجب است. (تهذیب الاحکام/ج ۶/ص ۴۲)

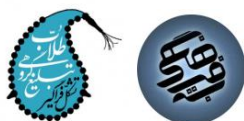

عن أبی عبد الله ع قال إن لله عز و جل ملائکة موکلین بقبر الحسین ع فإذا هم الرجل بزیارته أعطاهم ذنوبه فإذا أخطأ محوها ثم إذا أخطأ ضاعفوا له حسناته فما تزال حسناته تضاعف حتی توجب له الجنة ثم اکتنفوه فقدسوه و ینادون ملائکة السماء أن قدسوا زوار قبر حبیب الله فإذا اغتسلوا ناداهم محمد ص یا وفد الله أبشروا بمرافقتی فی الجنة ثم ناداهم أمیر المؤمنین علی ع أنا ضامن لحوائجکم و دفع البلاء عنکم فی الدنيا و الآخرة ثم اکتنفوهم عن أیمانهم و عن شمائلهم حتی ینصرفوا إلى أهالیهم

امام صادق علیه السلام فرمودند: همانا برای خداوند عزوجل ملائکه ای موکل نزد قبر امام حسین علیه السلام می باشد، هنگامی که احدی قصد زیارتش را می نماید، گناهانش را به آنها عطا می کند و همین که گام برمی دارد آن گناهان را محو می کند، پس هنگامی که گام برمی دارد حسناتش را مضاعف می نماید، همچنان حسنات او مضاعف می گردد تا اینکه بهشت بر او واجب می شود، سپس او را میان خود دربرمی گیرند و او را مقدس می گرداند و ملائکه آسمان ندا می کنند که زوار قبر حبیب و خدایند را مقدس بدارید، هنگامی که غسل می کنند حضرت محمد (ص) آنها را ندا می کند. بشارت باد شما را بر همراهی با من در بهشت پس آنها را امیرالمؤمنین علیه السلام ندا می کند من حوائج شما و دفع بلا از شما را در دنیا و آخرت ضامن هستم پس آن ملائکه زائران را از جانب راست ایشان و چپ ایشان، آنها در بر می گیرند تا اینکه به سوی اهل خود برمی گردند. (ثواب الاعمال / ص ۹۲)

۱۲- عَنْ سَيْفِ التَّمَارِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ زَائِرُ الْحُسَيْنِ ع مُشَفَّعٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِمَائِهِ رَجُلٌ كُلُّهُمْ قَدْ وَجَبَتْ لَهُمُ النَّارُ مِمَّنْ كَانَ فِي الدُّنْيَا مِنَ الْمُسْرِفِينَ

سیف تمار از امام صادق علیه السلام نقل فرمودند: شنیدم که ایشان می فرمودند: زائر امام حسین علیه السلام شفیع صد نفر در روز قیامت می باشد کسانی که آتش دوزخ بر ایشان واجب شده است و کسانی که در دنیا از مسرفین بودند. (مستدرک الوسائل / ج ۱۰ / ص ۲۵۳)

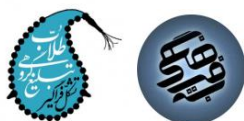
۱۳- عَنْ صَفْوَانَ الْجَمَّالِ قَالَ قَالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَ هَلْ لَكَ فِي قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَ قُلْتُ وَ تَزُورُهُ جُعِلْتُ فِدَاكَ قَالَ وَ كَيْفَ لَا أَزُورُهُ وَ اللَّهُ يَزُورُهُ كُلَّ لَيْلَةٍ جُمُعَهُ يَهْبِطُ مَعَ الْمَلَائِكَةِ إِلَيْهِ وَ الْأَنْبِيَاءُ وَ الْأَوْصِيَاءُ وَ مُحَمَّدٌ أَفْضَلُ الْأَنْبِيَاءِ قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ فَتَزُورُهُ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ نَذْرُكَ زِيَارَةَ الرَّبِّ قَالَ نَعَمْ يَا صَفْوَانُ الزَّمْ ذَلِكَ يُكْتَبُ لَكَ زِيَارَةُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَ وَ ذَلِكَ تَفْضِيلٌ وَ ذَلِكَ تَفْضِيلٌ

—امام صادق علیه السلام به صفوان شتردار فرمودند: آیا بهره ای از زیارت امام حسین علیه السلام داری؟ عرض کردم شما و زیارتش می کنید فدای شما بشوم، فرمودند: چگونه زیارتش نکنم و حال آنکه هر شب جمعه خداوند به همراه ملائکه و انبیاء و اوصیاء است، به زیارتش می آیند، عرض می آیند، عرض کردم، فدایت شوم پس در هر جمعه که زیارتش کنیم، زیارت پروردگار را نیز درک می کنیم، فرمودند: بله ای صفوان آن را ملزم باش تا اینکه برای زیارت قبر امام حسین علیه السلام نوشته شود و این تفضیل است، و این تفضیل است.

أقول : المراد أن زیارة الرب له مجاز بمعنى زیادة التفضیل له وهو واضح. مرحوم حر عاملی گوید: مراد از زیارت کردن پروردگار او را؛ مجاز است به معنای زیادت تفضیل امام حسین علیه السلام و این واضح است. (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۴۸۰)

۱۴- عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَ قَالَ مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ عَ لَيْلَةَ النِّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا تَأَخَّرَ وَ مَنْ زَارَهُ يَوْمَ عَرَفَةَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ حَاجَةٍ مُتَقَبَّلَةٍ وَ أَلْفَ عُمْرَةٍ مَبْرُورَةٍ وَ مَنْ زَارَهُ يَوْمَ عَاشُورَاءَ فَكَأَنَّمَا زَارَ اللَّهَ فَوْقَ عَرْشِهِ

—امام باقر علیه السلام کسی که در شب نیمه شعبان امام حسین علیه السلام را زیارت کند خداوند آنچه را که او از گناهان پیش فرستاده و آنچه می فرستد را می آموزد (گناهان گذشته و آینده او) و هرکس او را در روز عاشورا زیارت کند، خداوند هزار حج مقبول و هزار عمره مبرور برایش می نویسد، و هرکس او را در روز عاشورا زیارت کند، کانه خداوند را در بالای عرش او زیارت کرده است. (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۴۶۹)

۱۵- عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُصَافِحَهُ مِائَةُ أَلْفِ نَبِيٍّ وَعِشْرُونَ أَلْفَ نَبِيٍّ فَلْيَزُرْ قَبْرَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ع فِي النُّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ فَإِنَّ أَرْوَاحَ النَّبِيِّينَ ع تَسْتَأْذِنُ اللَّهَ فِي زِيَارَتِهِ فَيُؤْذَنُ لَهُمْ

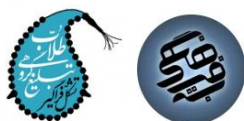
— امام صادق علیه السلام : هر کس دوست دارد که صدوبیست هزار پیامبر با او مصافحه کنند، پس قبر امام حسین علیه السلام در نیمه شعبان زیارت کند چرا که ارواح پیامبران علیه السلام از خداوند اذن می گیرند در مورد زیارت امام حسین علیه السلام و به ایشان اذن داده می شود. (تهذیب الاحکام/ج ۶/ص ۴۸)

۱۶- عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ إِذَا كَانَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ وَفِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ نَادَى مُنَادٍ تِلْكَ اللَّيْلَةُ مِنْ بُطْنَانِ الْعَرْشِ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ غَفَرَ لِمَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ

— امام صادق علیه السلام : هنگامی که شب قدر فرا رسد که در آن شب هر امر محکمی یک منادی در آن شب از درون ندا می زند؛ همانا خداوند تعالی به درستی که هر آنکس را که در این شب به زیارت قبر امام حسین علیه السلام آمده را آمرزید.

۱۷- عَنْ يُونُسَ بْنِ ظَبْيَانَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ مَنْ زَارَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع يَوْمَ عَرَفَةَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَجَّةٍ مَعَ الْقَائِمِ ع وَ أَلْفَ أَلْفِ عُمْرَةٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ص وَ عَتَقَ أَلْفَ أَلْفِ نَسَمَةٍ وَ حُمِّلَانَ أَلْفِ أَلْفِ فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ سَمَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ عَبْدِي الصَّدِيقُ آمَنَ بِوَعْدِي وَ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ فُلَانٌ صَدِيقُ زَكَاةِ اللَّهِ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ وَ سُمِّيَ فِي الْأَرْضِ كَرُوبِيًّا

امام صادق علیه السلام : هر کس قبر امام حسین علیه السلام را روز عرفه زیارت کند، خداوند برای او هزار هزار حج به همراه حضرت قائم (عج)، و هزار هزار عمره با رسول خدا (ص) و ثواب آزاد کردن هزار هزار برده و به اندازه هزار هزار اسب و خداوند او را می نامد بنده صدیق من بوعده من ایمان آورده و ملائکه ندا می دهند فلانی صدیق است و خداوند از بالای عرش خود او را تزکیه نموده است و در زمین کروبی نامیده می شود. (تهذیب الاحکام/ج ۶/ص ۵۱۷)

۱۸- قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع مَنْ زَارَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع لَيْلَهُ مِنْ ثَلَاثٍ غُفِرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا تَأَخَّرَ قُلْتُ أَيُّ اللَّيَالِي جُعِلَتْ فِدَاكَ قَالَ لَيْلَةُ الْفِطْرِ وَ لَيْلَةُ الْأَضْحَى وَ لَيْلَةُ النُّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ

— امام صادق علیه السلام : هر کس در شبی از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند، خداوند گناهان گذشته و آینده او را می آمرزد، عرض کردم فدایتان بشوم کدام شبها فرمودند: شب عید فطر و شب عید قربان و شب نیمه شعبان. (تهذیب الاحکام/ج ۶/ص ۴۹)

۱۹- عَنْ جَابِرِ الْجُعْفِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ مَنْ بَاتَ عِنْدَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع لَيْلَةَ عَاشُورَاءَ لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلْطَخًا بِدَمِهِ كَأَنَّمَا قُتِلَ مَعَهُ فِي عَرَصِهِ كَرْبَلَاءَ

— امام صادق علیه السلام: هر کس شب عاشورا کنار قبر امام حسین علیه السلام بیتوته کند، خداوند را در روز قیامت در حالی که آغشته به خون می باشد، زیارت می کند گویی که در میدان کربلا همراه با امام حسین علیه السلام شهید شده است. وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۴۷۷

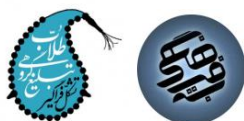
۲۰- رَوَى عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْعَسْكَرِيِّ ع أَنَّهُ قَالَ عَلَامَاتُ الْمُؤْمِنِ خَمْسٌ صَلَّاهُ الْخَمْسِينَ وَ زِيَارَهُ الْأَرْبَعِينَ وَ التَّخْتُمُ فِي الْيَمِينِ وَ تَغْفِيرُ الْجَبِينِ وَ الْجَهْرُ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

— از امام حسن عسکری علیه السلام روایت شده: نشانه های مؤمن پنج چیز است: پنجاه و یک رکعت نماز و زیارت اربعین و انگشتن به دست راست نمودن و سر به خاک گذاشتن حین نماز و بلند گفتن بسم الله الرحمن الرحيم (تهذیب الاحکام/ج ۶/ص ۵۲)

فصل سوم

آداب زیارت

۲۱- عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ إِذَا أَتَيْتَ الْحُسَيْنَ ع فَمَا تَقُولُ قُلْتُ أَشْيَاءَ أَسْمَعُهَا مِنْ رِوَاةِ الْحَدِيثِ مِمَّنْ سَمِعَ مِنْ أَبِيكَ قَالَ أَفَلَا أُخْبِرُكَ عَنْ أَبِي عَنْ جَدِّي عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ع كَيْفَ كَانَ يُصْنَعُ فِي ذَلِكَ قَالَ قُلْتُ بَلَى

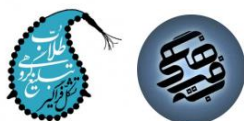
جَعَلْتُ فِدَاكَ قَالَ إِذَا أَرَدْتَ الْخُرُوجَ إِلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع فَصُمْ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ وَ يَوْمَ الْخَمِيسِ وَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَإِذَا أُمْسَيْتَ لَيْلَهُ الْجُمُعَةِ فَصَلِّ صَلَاةَ اللَّيْلِ ثُمَّ قُمْ فَانْظُرْ فِي نَوَاحِي السَّمَاءِ وَ اغْتَسِلْ تِلْكَ اللَّيْلَةَ قَبْلَ الْمَغْرَبِ ثُمَّ تَنَامْ عَلَى طَهْرٍ فَإِذَا أَرَدْتَ الْمَشْيَ إِلَيْهِ فَاغْتَسِلْ وَ لَا تَطِيبْ وَ لَا تَدْهِنْ وَ لَا تَكْتَحِلْ حَتَّى تَأْتِيَ الْقَبْرَ

۳- امام صادق علیه السلام به ابوبصیر فرمودند: هنگامیکه نزد قبر امام حسین علیه السلام می روی چه می گویی، عرض کرد: چیزهایی می گویم که از راویان حدیث شنیده ام از آنانی که از پدر بزرگوارتان شنیده اند. فرمودند: آیا تو را با خبر نسازم از پدرم از جدم علی بن حسین علیه السلام چگونه آنجا به اعمال می پرداخت عرض کردم: آری فدایتان شوم. حضرت فرمودند هرگاه خواستی برای زیارت حسین علیه السلام بیرون روی قبل از اینکه خارج شوی سه روز روزه بگیر روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه پس هنگامیکه شب جمعه فرا رسید نماز شب بخوان پس برخیز و به اطراف آسمان نظاره کن و در آن شب غسل کن قبل از مغرب پس بخواب در حالی که با طهارت باشی پس هنگامی که خواستی پیاده بسوی قبرش روی، غسل نما و خود را خوشبو مکن و از روغن نیز استفاده مکن و سرمه نیز استفاده نکن تا اینکه بسمت قبر بروی. (تهذیب الاحکام/ج ۶/ص ۷۶)*

۲۲- قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع يَأْتُونَ قَبْرَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع فَيَتَّخِذُونَ سَفَرًا أَمَا إِنَّهُمْ لَوْ أَتَوْا قُبُورَ آبَائِهِمْ وَ أُمَّهَاتِهِمْ لَمْ يَفْعَلُوا ذَلِكَ قُلْتُ فَأَيُّ شَيْءٍ يَأْكُلُونَ قَالَ الْخُبْزَ وَ اللَّبَنَ

امام صادق علیه السلام: برخی از مردم می روند به زیارت قبر حسین علیه السلام و با خود سفره هایی می برند همانا ایشان اگر به نزد قبور پدران و مادرانشان می رفتند چنین نمی کردند عرض کردم: پس چه بخورند، حضرت فرمودند: نان و شیر. (تهذیب الاحکام/ج ۶/ص ۷۷)

۲۳- عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ إِذَا زُرْتَ الْحُسَيْنَ ع فَزُرْهُ وَ أَنْتَ حَزِينٌ مَكْرُوبٌ أَشْعَثُ مُغْبَرٌّ جَائِعٌ عَطْشَانٌ وَ اسْأَلْهُ الْحَوَائِجَ وَ انْصَرِفْ وَ لَا تَتَّخِذْهُ وَطَنًا

—امام صادق علیه السلام: هرگاه خواستی امام حسین علیه السلام را زیارت کنی او را زیارت کن در حالی که محزون و مکروب ژولیده موی و غبار آلود و گرسنه و تشنه لب باشی و از اباعبدالله علیه السلام حوائج را بخواه و برگرد و کربلا را وطن خود مگیر. (تهذیب الاحکام/ج ۶/ص ۷۶)

۲۴- عَنْ دَاوُدَ الصَّرْمِيِّ قَالَ قُلْتُ لَهُ يَعْْنَىٰ أَبَا الْحَسَنِ الْعَسْكَرِيِّ ع إِنِّي زُرْتُ آبَاءَكَ وَ جَعَلْتُ ذَلِكَ لَكَ فَقَالَ لَكَ بِذَلِكَ مِنَ اللَّهِ ثَوَابٌ وَ أَجْرٌ عَظِيمٌ وَ مِنَّا الْمَحْمَدَةُ

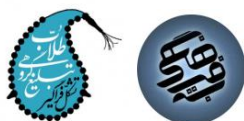
—داوود می گوید: به امام حسن عسکری عرض کردم: به درستی که من پدران بزرگوار شما را زیارت کرده ام و آن زیارت را برای شما قرار دادم. حضرت فرمودند: برای تو از جانب خداوند ثواب عظیمی است و از برای ما هم ستودن از برای توست. (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۵۹۳)

فصل چهارم

۲۵- عَنْ الْحُسَيْنِ بْنِ ثَوِيرٍ قَالَ كُنْتُ أَنَا وَ يُونُسُ بْنُ ظَبْيَانَ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع وَ كَانَ أَكْبَرَنَا سِنًا فَقَالَ لَهُ إِنِّي كَثِيرًا مَا أَذْكُرُ الْحُسَيْنَ ع فَأَيُّ شَيْءٍ أَقُولُ قَالَ قُلْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ تُعِيدُ ذَلِكَ ثَلَاثًا فَإِنَّ السَّلَامَ يَصِلُ إِلَيْهِ مِنْ قَرِيبٍ وَ مِنْ بَعِيدٍ الْحَدِيثُ

حسین بن ثویر گوید: من و یونس بن ظبیان نزد امام صادق علیه السلام بودیم انشش از ما بیشتر بود به حضرت عرضه داشت من بسیار امام حسین علیه السلام را یاد می کنم پس چه ذکر ی بگویم حضرت فرمودند: بگو “صلی الله علیک یا اباعبدالله” و این ذکر را سه مرتبه بگو چرا که سلام از نزدیک و دور به ایشان می رسد (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۴۹۳)

۲۶- عَنْ مِسْمَعٍ عَنْ يُونُسَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ حَنَانٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع يَا سَدِيرُ تَزُورُ الْحُسَيْنَ ع فِي كُلِّ يَوْمٍ قُلْتُ جُعِلَتْ فِدَاكَ لَا قَالَ فَمَا أَجْفَاكُمْ قَالَ فَتَزُورُونَهُ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ قُلْتُ لَا قَالَ فَتَزُورُونَهُ فِي كُلِّ شَهْرٍ قُلْتُ لَا قَالَ فَتَزُورُونَهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ قَالَ قُلْتُ قَدْ يَكُونُ ذَلِكَ قَالَ يَا سَدِيرُ مَا أَجْفَاكُمْ لِلْحُسَيْنِ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ أَلْفَ أَلْفِ مَلِكٍ شُعْثًا غُبْرًا يَبْكُونَهُ وَ يَزُورُونَهُ لَا يَفْتُرُونَ وَ مَا عَلَيْكَ يَا سَدِيرُ أَنْ تَزُورَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ ع فِي كُلِّ جُمُعَةٍ

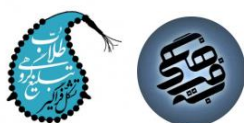

خَمْسَ مَرَّاتٍ أَوْ فِي كُلِّ يَوْمٍ مَرَّةً قُلْتُ جُعِلَتْ فِدَاكَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ فَرَأَسِخُ كَثِيرَهُ فَقَالَ لِي اصْعَدْ فَوْقَ سَطْحِكَ ثُمَّ اَلْتَفَتَ يَمَنَهُ وَ يَسْرَهُ ثُمَّ تَرَفَّعَ رَأْسَكَ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ تَنَحَّوْا نَحْوَ الْقَبْرِ فَقُولُوا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ تُكْتَبُ لَكَ زَوْرَةٌ وَ الزَّوْرَةُ حَجَّةٌ وَ عُمْرَةٌ

امام صادق علیه السلام به سدید فرمودند: ای سدید آیا قبر حسین علیه السلام را هر روز زیارت می کنی؟ عرض کردم فدایت شوم نه، فرمودند: چقدر شما جفا می کنید آیا پس در هر ماه او را زیارت می کنی؟ عرض کردم: خیر فرمودند: آیا پس در هر سال او را زیارت می کنی: عرض کردم گاهی اوقات چنین می شود، فرمودند: ای سدید چقدر شما به حسین علیه السلام جفا می کنید مگر نمی دانی که خداوند هزار هزار فرشته ژولیده موی و غبار گرفته دارد که گریه می کنند و امام حسین علیه السلام را زیارت می کنند و هرگز خسته نمی شوند و هیچ باک و رنجی بر تو نیست ای سدید که در هر جمعه ۵ مرتبه و در هر روز یک مرتبه قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کنی، عرض کردم: فدایت شوم میان ما و او فرسخ های بسیاری است. حضرت فرمودند: بر روی پشت بام خانه ات برو، پس توجهی به جانب راست بعد چپ بنما پس سرت را بلند کن و بسوی آسمان پس رو کن بسمت قبر امام حسین علیه السلام و بگو "السلام علیک یا ابا عبدالله السلام علیک و رحمه الله و برکاته" که برای بدین خاطر یک زیارت نوشته می شود، این زیارت یک حج و یک عمره است سدید گفت: چه بسیار که این فرمایش را در هر ماه بیش از بیست مرتبه انجام می دادم. (وسائل الشیعه ج ۱۴ ص ۴۹۳)

فصل پنجم

۲۷- عن الحسن بن محبوب بن إسحاق بن عمار قال سمعت أبا عبد الله ع يقول موضع قبر الحسين ع منذ يوم دفن روضه من رياض الجنة و قال موضع قبر الحسين ع ترعه من ترع الجنة
حسن بن محبوب گوید شنیدم از امام صادق علیه السلام فرمودند: موضع قبر امام حسین علیه السلام از روزی که در آن مدفون شده است، باغی است که از باغهای بهشتی و فرمودند موضع قبر او چشمه و قناتی از چشمه های بهشت است. (ثواب الاعمال/ص ۹۴)

۲۸- قَالَ الصَّادِقُ ع فِي طِينِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ هُوَ الدَّوَاءُ الْأَكْبَرُ

۳- امام صادق علیه السلام: در طین قبر امام حسین علیه السلام شفایی است برای هر دردی و این طین بزرگترین داروست. (من لا یحضره الفقیه/ج ۲/ص ۵۹۹)

۲۹- أَحْمَدُ بْنُ فَهْدٍ فِي عُدَّةِ الدَّاعِي قَالَ رَوَى أَنَّ اللَّهَ عَوَّضَ الْحُسَيْنَ ع مِنْ قَتْلِهِ أَرْبَعَ خِصَالٍ جَعَلَ الشِّفَاءَ فِي تُرْبَتِهِ وَ إِجَابَةَ الدُّعَاءِ تَحْتَ قُبَّتِهِ وَ الْأُثْمَةَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ وَ أَنْ لَا تُعَدَّ أَيَّامُ زَائِرِيهِ مِنْ أَعْمَارِهِمْ

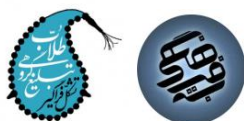
روایت شده که: همانا خداوند در عوض کشته شدن امام حسین علیه السلام چهار خصلت به ایشان عطا کرد، شفا را در تربت او، اجابت دعا را زیر گنبد او و امامان را از ذریه او قرار داد و اینکه روزهای زائران او از عمر آنها حساب نمی شود. (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۵۳۷)

۳۰- بَعْضُ أَصْحَابِ أَبِي الْحَسَنِ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ دَخَلْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ لَا تَسْتَغْنِي شِيعَتُنَا عَنْ أَرْبَعِ خُمَرٍ يُصَلِّي عَلَيْهَا وَ خَاتَمٍ يَتَخْتَمُ بِهِ وَ سِوَاكِ يَسْتَاكُ بِهِ وَ سُبْحَةٍ مِنْ طِينِ قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع فِيهَا ثَلَاثٌ وَ ثَلَاثُونَ حَبَّةً مَتَى قَلْبُهَا ذَاكِرًا لِلَّهِ كُتِبَ لَهُ بِكُلِّ حَبَّةٍ أَرْبَعُونَ حَسَنَةً وَ إِذَا قَلْبُهَا سَاهِيًا يَعْثُبُ بِهَا كُتِبَ لَهُ عِشْرُونَ حَسَنَةً

یکی از اصحاب امام موسی بن جعفر علیه السلام از ایشان روایت نموده که فرمودند: شیعیان ما از چهار چیز بی نیاز نیستند سجاده ای که بر روی آن نماز بخوانند، انگشتری که آن را در انگشت دست بگذارد و مسواکی که با آن مسواک کند و تسیحی از طین قبر امام حسین علیه السلام که در آن سی و سه دانه باشد، هر گاه می گرداند در حالی که خداوند را ذکر می گوید برایش به هر دانه چهل حسنه نوشته می شود و هر گاه در حالی که ذکر نمی گوید برایش بیست حسنه نوشته می شود. (تهذیب الاحکام/ج ۶/ص ۷۵)

فصل ششم

۳۱- عَنْ ابْنِ سِنَانٍ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ قَالَ نَظَرَ النَّبِيُّ ص إِلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ع وَ هُوَ مُقْبِلٌ فَأَجْلَسَهُ فِي حِجْرِهِ وَ قَالَ إِنَّ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا ثُمَّ قَالَ ع بِأَبِي قَتِيلٌ كُلُّ عَبْرَةٍ قِيلَ وَ مَا قَتِيلٌ كُلُّ عَبْرَةٍ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ قَالَ لَا يَذْكُرُهُ مُؤْمِنٌ إِلَّا بِكَى

امام باقر علیه السلام فرمودند: پیامبر (ص) به امام حسین علیه السلام نگاه کردند در حالی که او به سمت ایشان روی می آوردند، پس ایشان امام حسین علیه السلام را در دامان خود نشانیدند و فرمودند: پدرم فدای کشته و اشک بشود گفته شد کشته و اشک کیست ای پسر رسول الله (ص)، فرمودند هیچ مومنی او را یاد نمی کند مگر اینکه گریه کند از برای او. (مستدرک الوسائل ج ۱۰/ص ۳۱۸)

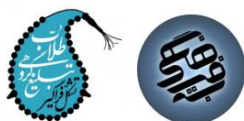
۳۲- قَالَ الرُّضَاعُ فِي حَدِيثٍ فَعَلَى مِثْلِ الْحُسَيْنِ فَلْيَبْكِ الْبَاكُونَ فَإِنَّ الْبُكَاءَ عَلَيْهِ يَحُطُّ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ ثُمَّ قَالَ عَ كَانَ أَبِي عَ إِذَا دَخَلَ شَهْرُ الْمُحَرَّمِ لَا يَرَى ضَاحِكًا وَ كَانَتْ الْكَأَبَةُ تَغْلِبُ عَلَيْهِ حَتَّى تَمُضِيَ عَشْرَةُ أَيَّامٍ فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الْعَاشِرِ كَانَ ذَلِكَ الْيَوْمُ يَوْمَ مُصِيبَتِهِ وَ حُزْنِهِ وَ بُكَائِهِ وَ يَقُولُ هُوَ الْيَوْمُ الَّذِي قُتِلَ فِيهِ الْحُسَيْنُ عَ

— امام رضا علیه السلام فرمودند: پس بر مانند حسین علیه السلام گریه کنندگان گریه کنند چرا که گریه بر او گناهان بزرگ را از بین می برد، پس فرمودند: پدرم هنگامی که ماه محرم فرا می رسید خنده کنان دیده نمی شد و گرفتگی و غمگینی بر ایشان غالب می شد تا اینکه ده روز سپری می شد و هنگامی که روز دهم می شد آن روز روز مصیبت و گریه اش می بود و می فرمود: این روزی است که در آن امام حسین علیه السلام را کشتند. (وسائل الشیعه ج ۱۴ ص ۵۰۵)

۳۳- عن الريان بن شبيب عن الرضا ع... يا ابن شبيب إن بكيت على الحسين حتى تصير دموعك على خديك غفر الله لك كل ذنب أذنبته صغيرا كان أو كبيرا قليلا كان أو كثيرا

امام رضا علیه السلام : ای پسر شبيب اگر بر حسین علیه السلام گریه کنی تا اینکه اشکهایت بر گونه هایت جاری شود خداوند هر گناهی را که مرتکب شده ای را چه صغیر باشد چه کبیر کم یا زیاد می آمرزد آنرا برای تو. (بحار الأنوار - ج ۴۴ - ص ۲۸۶)

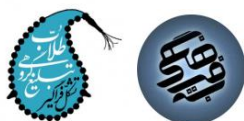
۳۴- عَنْ مِسْمَعِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ قَالَ قَالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَ فِي حَدِيثٍ أَمَا تَذْكُرُ مَا صُنِعَ بِهِ يَعْنِي بِالْحُسَيْنِ عَ قُلْتُ بَلَى قَالَ أَمْ تَجْزَعُ قُلْتُ إِي وَ اللَّهِ وَ اسْتَعْبِرُ بِذَلِكَ حَتَّى يَرَى أَهْلِي أَثَرَ ذَلِكَ عَلَى فَأَمْتَنُ مِنَ الطَّعَامِ حَتَّى يَسْتَبِينَ ذَلِكَ فِي وَجْهِ فَقَالَ رَحِمَ اللَّهُ دَمْعَتَكَ أَمَا إِنَّكَ مِنَ الَّذِينَ يُعَدُّونَ مِنْ أَهْلِ الْجَزَعِ لَنَا وَ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ لِفَرَحِنَا وَ يَحْزَنُونَ

لِحُزْنِنَا أَمَا إِنَّكَ سَتَرَى عِنْدَ مَوْتِكَ حُضُورَ آبَائِي لَكَ وَ وَصِيَّتَهُمْ مَلِكَ الْمَوْتِ بَكَ وَ مَا يَلْقَوْنِكَ بِهِ مِنْ الْبَشَارَةِ أَفْضَلُ
وَلَمَلِكُ الْمَوْتِ أَرْقُ عَلَيْكَ وَ أَشَدُّ رَحْمَةً لَكَ مِنَ الْأُمِّ الشَّفِيقَةِ عَلَى وَلَدِهَا إِلَى أَنْ قَالَ مَا بَكَى أَحَدٌ رَحْمَةً لَنَا وَ لِمَا
لَقِينَا إِلَّا رَحْمَةً لِلَّهِ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ الدَّمْعَةُ مِنْ عَيْنِهِ فَإِذَا سَالَ دُمُوعُهُ عَلَى خَدِّهِ فَلَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنْ دُمُوعِهِ سَقَطَتْ فِي
جَهَنَّمَ لَأُطْفِئَتْ حَرًّا حَتَّى لَا يُوجَدَ لَهَا حَرٌّ وَ ذَكَرَ حَدِيثًا طَوِيلًا يَتَضَمَّنُ ثَوَابًا جَزِيلًا يَقُولُ فِيهِ وَ مَا مِنْ عَيْنٍ بَكَتْ لَنَا
إِلَّا نُعِمْتُ بِالنَّظَرِ إِلَى الْكُوْثَرِ وَ سَقِيتُ مِنْهُ مَعَ مَنْ أَحَبَّنَا

مسمع بن عبدالملک گوید: امام صادق علیه السلام در حدیثی به من فرمود: آیا یاد می کنی که چه کردند با امام حسین علیه السلام گفتم بله، فرمودند آیا جزع و بی تابی می کنی؟ گفتم آری بخدا قسم و بدین خاطر گریه می کنم اشک می ریزم تا اینکه اهل خانه ام اثر اشک را در من می بینند و از طعام امتناع می کنم تا اینکه اشک در رخسارم نمایان می شود. حضرت فرمودند: خداوند اشکت را رحمت کند به درستی که تو از کسانی هستی که از اهل جزع برای ما و از آنانی که به سبب شادی ما شادی می کند و بخاطر حزن ما محزون می شوند شمرده می شوند و بدرستی که تو هنگام مرگ حاضر شدن پدران من را نزد آمده و توصیه کردن ایشان در مورد تو به ملک الموت را خواهی دید و آنچه که بدین خاطر از بشارت به تو می دهند بهتر و افضل می باشد، هیچ کسی از روی رحمت به ما و به خاطر آنچه که به ما وارد شده بر ما گریه نمی کند مگر اینکه خداوند قبل از اینکه اشک از چشم هایش در جهنم بیفتد قطعاً حرارت جهنم را خاموش خواهد نمود تا اینکه دیگر هیچ حرارتی نداشته باشد و هیچ چشمی نیست که بر ما گریه کند مگر اینکه به نگاه به کوثر بهره مند خواهد شود و از آن به همراه آنانی که ما را دوست دارند سیراب خواهد شد. (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۵۰۸)

۳۵- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ قَالَ كَانَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ ع يَقُولُ أَيُّمَا مُؤْمِنٍ دَمَعَتْ عَيْنَاهُ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ ع حَتَّى تَسِيلَ عَلَى خَدَّيْهِ بَوَّاهُ اللَّهِ بِهَا غُرْفًا يَسْكُنُهَا أَحْقَابًا وَ أَيُّمَا مُؤْمِنٍ دَمَعَتْ عَيْنَاهُ حَتَّى تَسِيلَ عَلَى خَدِّهِ فِيمَا مَسَّنَا مِنَ الْأَذَى مِنْ عَدُوِّنَا فِي الدُّنْيَا بَوَّاهُ اللَّهُ مَبُوءًا صِدْقٍ وَ أَيُّمَا مُؤْمِنٍ مَسَّهُ أَذَى فِينَا فَدَمَعَتْ عَيْنَاهُ حَتَّى تَسِيلَ عَلَى خَدِّهِ مِنْ مَضَاضِهِ مَا أَوْذَى فِينَا صَرَفَ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ الْأَذَى وَ آمَنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ سَخَطِهِ وَ النَّارِ
محمد بن مسلم از امام باقر علیه السلام روایت کرده که فرمودند: امام علی بن حسین علیه السلام می فرمودند:

هر مؤمنی که چشمانش برای کشته شدن امام حسین علیه السلام بگیرد تا اینکه اشک بر دو گونه اش جاری شود خداوند بدین خاطر برای او غرفه هایی مهیا می کند که سالیان بسیار در آنها سکونت کند و هر مؤمنی که چشمانش گریان شود در آنچه که از اذیت دشمنان ما در دنیا به ما رسیده خداوند جایگاه صدقی برای او فراهم می کند و هر مؤمنی که در راه ما به او اذیتی برسد پس از دیدگاهش اشک جاری شود تا اینکه بر روی گونه اش بیاید، خداوند اذیت را از چهره او بر می دارد و او را از سخط خود و آتش ایمن نگاه می دارد. (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۵۰۱)

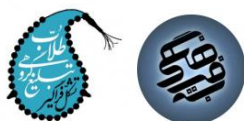
۳۶- قَالَ الرُّضَاعُ مَنْ تَذَكَّرَ مُصَابِنَا فَبَكَى وَ أَبَكَى لَمْ تَبْكِ عَيْنُهُ يَوْمَ تَبْكِي الْعُيُونُ وَ مَنْ جَلَسَ مَجْلِسًا يُحْيَا فِيهِ أَمْرُنَا لَمْ يَمُتْ قَلْبُهُ يَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ الْحَدِيثَ

امام رضا علیه السلام فرمودند: هر کس مصائب ما را بیاد آورد و گریه کند و بگریاند چشمش در روزی که چشم ها می گریند گریان نخواهد بود و هر کس در مجلسی که در آن امر ما زنده می شود بنشیند قلبش در روزی که دلها می میرند نخواهد مرد. (جوامع الحکم صفحه ۳۲۳ حدیث ۳۰۸)

۳۷- عَنْ الْفُضَيْلِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ مَنْ ذُكِرْنَا عَنْدهُ فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ وَ لَوْ مِثْلَ جَنَاحِ الذُّبَابِ غَفَرَ اللَّهُ ذُنُوبَهُ وَ لَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ

امام صادق علیه السلام : هر کس که از ما نزد او ذکر می شود و از دیدگان او اشک جاری شود هر چند به مثل و مقدار بال مگسی باشد خداوند گناهان او را می آمرزد هر چند که مانند کف دریاها باشد. (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۵۰۱)

۳۸- عَنْ أَحْمَدَ بْنِ إِسْحَاقَ عَنْ بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع أَنَّهُ قَالَ لِلْفُضَيْلِ تَجَلِسُونَ وَ تَتَحَدَّثُونَ فَقَالَ نَعَمْ فَقَالَ إِنَّ تِلْكَ الْمَجَالِسَ أَحِبُّهَا فَأَحْيُوا أَمْرَنَا فَرَحِمَ اللَّهُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَنَا يَا فَضِيلُ مَنْ ذُكِرْنَا أَوْ ذُكِرْنَا عَنْدهُ ثُمَّ ذَكَرَ مِثْلَهُ امام صادق علیه السلام : ای فضیل آیا می نشینید و حدیث سخن می گوید عرضه داشت آری حضرت فرمودند: همانا من این مجلس را دوست دارم پس امر ما را احیا کنید خداوند رحمت کند کسی که امر ما را زنده کند ای

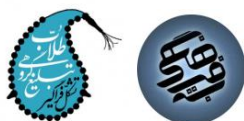

فضیل هرکس ما را یاد کند یا اینکه نزد او از ما یادی شود پس حدیثی مانند حدیث قبلی بیان کردند. (وسائل الشیعه/ج ۱۴/ص ۵۰)

۳۹- عَنْ زَيْدِ الشَّحَامِ فِي حَدِيثٍ أَنَّ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ لَجَعْفَرِ بْنِ عَفَّانَ الطَّائِيُّ بَلَّغْنِي أَنَّكَ تَقُولُ الشُّعْرَ فِي الْحُسَيْنِ ع وَتُجِيدُ قَالَ نَعَمْ فَأَنْشَدَهُ فَبَكَى وَ مِنْ حَوْلِهِ حَتَّى سَأَلَتِ الدُّمُوعُ عَلَى وَجْهِهِ وَ لَحِيَّتِهِ ثُمَّ قَالَ يَا جَعْفَرُ وَاللَّهِ لَقَدْ شَهِدَكَ مَلَائِكَةُ اللَّهِ الْمُقَرَّبُونَ هَاهُنَا يَسْمَعُونَ قَوْلَكَ فِي الْحُسَيْنِ ع وَ لَقَدْ بَكَوْا كَمَا بَكَيْنَا وَ أَكْثَرَ وَ لَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَكَ يَا جَعْفَرُ فِي سَاعَتِكَ الْجَنَّةَ بِأَسْرِهِا وَ غَفَرَ لَكَ فَقَالَ أَلَا أُزِيدُكَ قَالَ نَعَمْ يَا سَيِّدِي قَالَ مَا مِنْ أَحَدٍ قَالَ فِي الْحُسَيْنِ ع شِعْرًا فَبَكَى وَ أَبَكَى بِهِ إِلَّا أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الْجَنَّةَ وَ غَفَرَ لَهُ

امام صادق علیه السلام به جعفر بن عفان فرمودند: به من خبر رسیده که در مورد امام حسین علیه السلام به خوبی شعر می گوئی. عرض کرد: بله پس برای امام شعر خواند و هر کس که در اطراف حضرت بودند گریه کردند تا اینکه اشک بر صورت مبارک ایشان جاری شد سپس فرمود ای جعفر به خدا قسم که اینجا ملائکه مقرب خداوند نزد تو حاضر شده اند سخن تو را در مورد امام حسین علیه السلام می شنوند؛ و به درستی که ملائکه نیز گریه می کردند همچنان که ما گریستیم بلکه بیش از ما و به درستی که ای جعفر در این ساعت بهشت را بر تو واجب نمود و تو را آمرزید سپس فرمودند: آیا از این بیشتر برایت نگویم؛ عرض کرد: آری حضرت فرمودند: هیچ کس نیست که در مورد امام حسین علیه السلام شعری بگوید و گریه کند و بوسیله آن بگریاند مگر اینکه خداوند بهشت را بر او واجب کند و او را می آمرزد. (بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۲۸۲، بنقل از رجال کشی، ص ۲۸۹)

۴۰- عَنْ دَاوُدَ الرَّقِيِّ قَالَ كُنْتُ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع إِذَا اسْتَسْقَى الْمَاءَ فَلَمَّا شَرِبَهُ رَأَيْتَهُ قَدْ اسْتَعْبَرَ وَ اغْرُورِقَتْ عَيْنَاهُ بِدُمُوعِهِ ثُمَّ قَالَ لِي يَا دَاوُدَ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَ الْحُسَيْنِ ع فَمَا مِنْ عَبْدٍ شَرِبَ الْمَاءَ فَذَكَرَ الْحُسَيْنِ ع وَ لَعَنَ قَاتِلَهُ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِائَةَ أَلْفٍ حَسَنَةٍ وَ حَطَّ عَنْهُ مِائَةُ أَلْفٍ سَيِّئَةٍ وَ رَفَعَ لَهُ مِائَةَ أَلْفٍ دَرَجَةٍ وَ كَانَمَا أُعْتِقَ مِائَةُ أَلْفٍ نَسَمَةٍ وَ حَشَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَ فُؤَادٍ.

داوود رقی می گوید نزد امام صادق علیه السلام بودم، تا اینکه طلب آب نمود هنگامی که از آن نوشید دیدم ایشان را که اشک ریخت و دیدگانش غرق در اشک شد، پس فرمودند: ای داوود خداوند قاتل امام حسین علیه السلام را لعنت کند هیچ بنده ای نیست که آب بنوشد و امام حسین علیه السلام را یاد کند و قاتلش را لعنت کند مگر اینکه خداوند برای او حسنه می نویسد و صد هزار گناه را از او می ریزد و از برای او صد هزار درجه رفیع می گرداند و کانه صد هزار برده آزاد کرده و خداوند او را با دلی آرام وارد محشر می کند. (الکافی : ۶ / ۳۹۱)

